

LİVATA HADDİ (EŞCİNSELLİĞİN/HOMOSEKSÜELLİĞİN CEZASI)

Livatanın cezası zina cezasından farklıdır. Her ikisinin vakıası birbirinden ayrıdır, birbirinden daha farklı durumları vardır. Livata, zina türlerinden birisi değildir ki zina hakkında var olan delillerin genelliğinden dolayı zina kapsamına girdiği söylenebilsin. Zira zina, erkeğin cinsel organını kadının cinsel organına sokmasıdır. Livata ise, erkeğin erkeğe arkadan yanaşmasıdır. Kadının cinsel organına duhul ile erkeğe arkadan temas aynı şey değildir. Bu nedenle her iki olay, birbirinden farklıdır. Diğer taraftan livata, zinayla da kıyaslanamaz. Çünkü zina hakkında var olan nass illetli değildir ki illetlerin bir araya getirilmesi ile kıyas yapılabilir. Üstelik kadına arkadan yanaşmak da livata sayılmaz ve livata olarak isimlendirilmez. Çünkü livata, yalnızca dübürden yaklaşmak değildir. Livata, erkeğin erkeğe gelmesidir. Yani bir erkeğin bir başka erkeğin dübürüne sokmasıdır. Bu nedenle livata, zinadan farklıdır ve birbirine kıyaslanamaz.

Ancak, "**Erkek, erkeğe (arkadan) yanaşırsa her ikisi de zinacı olurlar. Kadın, kadınla cinsi ilişki yaparsa her ikisi de zinacı olurlar.**" hadisinin isnadında Muhammed b. Abdurrahman vardır. Ebu Hatim onu

yalanlamıştır. Beyhaki ise, onu tanımadığını söyler. Dolayısıyla bu hadis, münkerdir. Hadisin sahih olduğunu varsaysak bile bundan maksat benzetme yapılmasıdır. Yani bunlar zina eden kimseler gibidirler, demektir. Diğer taraftan Rasulullah (ﷺ)'in livata fiilinden dolayı recm cezası uyguladığı veya böyle bir hüküm verdiği de sabit değildir. Tam tersine Rasülün **اقْتُلُوا الْفَاعِلَ وَالْمَقْعُولَ بِهِ** "**Yapanı da yaptıranı da öldürünüz**"¹ dediği sabittir. Eğer yukarıdaki münker hadiste yer alan: **زَانِيَانِ** "**Her ikisi de zinacı olurlar**" sözü gerçeğe delalet etseydi livata haddinin zina haddi gibi olması gerekirdi. Hatta livata fiilini işleyenin recm edilmesi gerektiğine dair rivayet edilen hadisi, evli olmayanlar için de rivayet etmektedirler. Yani bu hadise göre evli olanın da bekar olanın da recm edilmesi gereklidir. Öyleyse zina hükmü ile livata hükmü birbirinden farklıdır. Bu nedenle zina edene uygulanacak ceza ile lutiye uygulanacak ceza birbirinden farklıdır.

Şer'î hükme göre, evli veya bekar ayırımı yapılmaksızın livata yapanın öldürülmesi gerekmektedir. İster yapan, isterse yaptıranı olsun livata yaptığı sabit olursa her ikisi de had gereği öldürülür. Bunun delili sünnet ve sahabe'nin icmaıdır. Sünnetten delil şudur: İkrime, İbni Abbas'tan şu hadisi rivayet ediyor: Dedi ki: Rasulullah (ﷺ) şöyle dedi:

¹ Nesei'nin dışındaki diğer 5 sünen sahipleri rivayet ettiler

"Lût مَنْ وَجَدْتُمُوهُ يَعْمَلْ عَمَلِ قَوْمِ لُوطٍ فَاقْتُلُوا الْقَاعِلَ وَالْمَفْعُولَ بِهِ **kavminin yaptığı işi yapan bir kimseyi bulduğunuz zaman, yaparı da yaptırarı da öldürünüz."**¹

Hafız, ravilerinin güvenilir olduğunu söyler. Ancak bu hadis hakkında birtakım sözler söylenmiştir. İbni et-Talla' Ahkâm'ında şöyle der: "*Rasulullah (ﷺ)'in livata yapan bir kimseyi recm ettiği ya da bu şekilde bir hüküm verdiği sabit değildir. Tam tersine onun, "yapanı da yaptırarı da öldürünüz,"² dediği sabittir.* Livata yaparın öldürülmesi gerektiğinin sünnetten delili budur. Said b. Cübeyr ile Mücahid'in İbni Abbas'tan rivayet ettiği: **يُؤَخَذُ عَلَى النُّوَطِيَّةِ قَالَ يُرْجَمُ "Bekar bir kimse Lûtîlik yaparken yakalandığında recmedilir."**³ hadisi, eşcinselliği recm edilerek öldürüleceği anlamına gelmektedir, yoksa lutiye uygulanacak haddin, recm olduğu anlamına gelmektedir. Bunun delili, evli veya bekar ayırımı yapılmaksızın yaparın da yaptırarın da öldürülmesi gerektiğini ifade eden yukarıdaki hadistir. Recm ise, yalnızca bekarlara uygulanan bir cezadır. Hadisin nassının, bekar olsa bile lûtîlik yapan bir kimsenin öldürüleceğini ifade etmesi, bunun recm haddinden başka olduğunun delilidir. Bu nedenledir ki Said b. Cübeyr ve Mücahid yoluyla rivayet edilen İbni Abbas hadisi, yine İbni Abbas'tan rivayet edilen ve İkrime yoluyla gelen hadislerle çelişmemektedir. Her iki hadis de öldürmeye delalet etmektedir. Ancak

¹ Nesei'nin dışındaki diğer 5 sünen sahipleri rivayet ettiler

² İbni Abbas ve Ebu Hüreyre rivayet etti

³ Ebu Davud K. Hudud 3870

recm hadisi muayyen bir üslupla öldürmeye delalet etmektedir. Öldürme hadisi ise mutlak anlamda öldürmeye delalet etmektedir. Hüküm, lûtilik yapanın kesinlikle öldürüleceğidir. Recm ederek öldürmek caiz olduğu gibi, idam ederek, kurşunlayarak ya da bir başka yolla öldürmek de caizdir. Hüküm, öldürmektir. Öldürmede kullanılacak üslup veya araç önemli değildir.

Sahabe, lûtilik yapanın nasıl öldürüleceği hususunda ihtilaf etmişlerse de, öldürüleceği hususunda icma etmişlerdir. Beyhaqi, Ali (ؑ)'nin lûtilik yapan bir kimseyi recm ettiğini nakleder. Yine Beyhaqi, şunu rivayet eder: Ebu Bekir, kadınların nikahlandığı gibi nikahlanan bir adam hakkında görüşmek üzere insanları topladı. Rasulullah (ﷺ)'in ashabına, bu adama ne yapmak gerektiğini sordu. O gün, insanların en sert konuşma yapanı Ali b. Ebu Talip (ؑ) idi. Şöyle dedi: *"Bu günahı tarihte yalnızca tek bir ümmet işlemiştir. Bildiğiniz gibi Allah da o ümmeti helak etmiştir. Ben, bu adamın yakılmasını uygun görüyorum."* Bu olay hakkında Cafer b. Muhammed babasından rivayetle Ali (ؑ)'den şunu nakleder: *"recm edilsin ve ateşle yakılsın."* Yine Beyhaqi İbni Abbas'a luti hakkında sorulduğu zaman şöyle dediğini nakleder: *"Beldenin en yüksek binası hangisi olduğu araştırılır sonra oradan baş aşağı atılır."* Ömer ve Osman ise; *"Üzerlerine duvarın yıkılması gerektiğini"* söylemektedirler. Sahabeler her ne kadar öldürme hususunda ihtilaf etseler de bu görüşlerin tümü, lûtilik yapan kimsenin öldürüleceğine delalet etmektedir. Diğer taraftan Şufa sahibinin: *"Sahabelerin icması, lûtinin,*

öldürüleceği yönündedir" şeklinde söylediği nakledilir. Bu ifadeye göre bir icma yani sahabe icması hasıl olmuştur. İster yapan, isterse yaptıran olsun, ister evli ister evli olmasın, livata fiilini işleyen bir kimsenin öldürülmesi gerektiği hususunda sahabeler icma etmişlerdir. Sahabenin icması tek başına şer'î bir delildir. Ancak bu icma, sünnet ile desteklenince durum nasıl olur? Özetle lûtılık yapan kimseye uygulanacak olan şer'î haddin miktarı zina haddi değildir. Öldürme şekline bakılmaksızın lûtılık yapan kimseye uygulanacak olan ceza öldürmektir.

Livatanın beyyineleri zinanın beyyineleri gibi değildir. Zina fiilinin dışında kalan diğer hadlerden herhangi birinin beyyinesi gibidir. Madem ki livata zina sayılmamaktadır, delilinin de zina beyyinesi gibi olmayıp beyyine açısından diğer hadlerin kapsamına girmesi gerekir. Buna göre livata, ikrar ile veya hırsızlık ve dışında kalan hadlerin beyyinelerinde olduğu gibi iki erkeğin ya da iki kadın ile bir erkeğin şehadeti ile sabit olur. Livata haddinde aranan şart, lûtinin fail veya meful olması, akıl sahibi, buluğa ermiş ve serbest irade sahibi olması, livatanın şer'î beyyinelerle -iki adamın veya biri erkek iki kadının şehadeti- sabit olması gerekir. Şayet bu işi yapanlar çocuk, deli ya da zorlanmış kimseler ise had uygulanmaz.